

Ediție provizorie

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a șasea)

24 martie 2022(*)

„Trimitere preliminară – Fiscalitate – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 9 – Persoană impozabilă – Articolele 295 și 296 – Regimul forfetar pentru producătorii agricoli – Soți care desfășoară o activitate agricolă prin utilizarea de bunuri care fac parte din comunitatea legală – Posibilitatea acestor soți de a fi considerați persoane impozabile distincte în scopuri de TVA – Alegerea unuia dintre soți de a renunța la statutul de producător agricol forfetar și de a-și desfășura activitatea sub regimul normal de TVA – Pierderea de către celălalt soț a statutului de producător agricol forfetar”

În cauza C-697/20,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Naczelny Sąd Administracyjny (Curtea Administrativă Supremă, Polonia), prin decizia din 22 iulie 2020, primită de Curte la 21 decembrie 2020, în procedura

W.G.

împotriva

Dyrektor Izby Skarbowej w L.,

CURTEA (Camera a șasea),

compusă din doamna I. Ziemele, președintă de cameră, și domnii T. von Danwitz și A. Kumin (raportor), judecători,

avocat general: domnul N. Emiliou,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru W.G., de T. Miśek, doradca podatkowy;
- pentru Dyrektor Izby Skarbowej w L., de M. Kościński;
- pentru guvernul polonez, de B. Majczyna, în calitate de agent;
- pentru Comisia Europeană, de L. Lozano Palacios și M. Siekierzyńska, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolelor 9, 295 și 296 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7, denumită în continuare „Directiva TVA”).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între W.G., pe de o parte, și Dyrektor Izby Skarbowej w L. (directorul Camerei Fiscale din L., Polonia), pe de altă parte, în legătură cu taxa pe valoarea adăugată (TVA) aferentă anumitor luni ale anului 2011.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

3 Articolul 9 alineatul (1) din Directiva TVA prevede:

„«Persoană impozabilă» înseamnă orice persoană care, în mod independent, desfășoară în orice loc orice activitate economică, indiferent de scopul sau rezultatele activității respective.

Orice activitate a producătorilor, comercianților sau persoanelor care prestează servicii, inclusiv activitățile miniere și agricole și activitățile prestate în cadrul profesiunilor liberale, este considerată «activitate economică». Exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate este de asemenea considerată activitate economică.”

4 Titlul XII din această directivă, referitor la „regimurile speciale”, cuprinde, printre altele, un capitol 2, intitulat „Regimul comun forfetar pentru producătorii agricoli”, în care figurează articolele 295-305 din directiva menționată.

5 Articolul 295 alineatul (1) din Directiva TVA prevede:

„În sensul prezentului capitol, se aplică următoarele definiții:

1. «producător agricol» înseamnă orice persoană impozabilă care își desfășoară activitatea într-o întreprindere [a se citi «exploatare»] agricolă, forestieră sau de pescuit;

2. «întreprindere [a se citi „exploatare”] agricolă, forestieră sau de pescuit» înseamnă o întreprindere [a se citi «exploatare»] considerată ca atare de fiecare stat membru în cadrul activităților de producție menționate în anexa VII;

3. «producător agricol forfetar» înseamnă orice producător agricol căruia i se aplică regimul forfetar prevăzut în prezentul capitol;

[...]”

6 Articolul 296 alineatele (1) și (2) din această directivă prevede:

„(1) În cazul în care aplicarea regimului normal de TVA asupra producătorilor agricoli sau a regimului special prevăzut la capitolul 1 întâmpină dificultăți, statele membre pot aplica producătorilor agricoli, în conformitate cu prezentul capitol, un regim forfetar având scopul de a compensa TVA aplicat achizițiilor de bunuri și prestărilor de servicii efectuate de producătorii agricoli forfetari.

(2) Fiecare stat membru poate exclude de la regimul forfetar anumite categorii de producători agricoli, precum și producători agricoli pentru care aplicarea regimului normal de TVA sau a procedurilor simplificate prevăzute la articolul 281 nu întâmpină dificultăți administrative.”

Dreptul polonez

7 Potrivit articolului 15 din ustawa o podatku od towarów i usług (Legea privind taxa pe bunuri și servicii) din 11 martie 2004 (Dz. U. din 2004, nr. 54, poziția 535), în versiunea aplicabilă faptelor din litigiul principal (denumit în continuare „Legea privind TVA-ul”):

„1. Persoane impozabile înseamnă persoanele juridice, entitățile organizaționale fără personalitate juridică și persoanele fizice care desfășoară în mod independent una dintre activitățile economice menționate la alineatul 2, indiferent de scopul sau de rezultatele activităților respective.

[...]

4. Persoanele fizice care exercită exclusiv o activitate de exploatare agricolă, forestieră sau de pescuit sunt considerate persoane impozabile în cazul în care au depus declarația de înregistrare prevăzută la articolul 96 alineatul 1.

5. Prevederile alineatului 4 se aplică *mutatis mutandis* în cazul persoanelor fizice care exercită exclusiv o activitate agricolă în împrejurări diferite de cele prevăzute la alineatul menționat.

[...]”

8 Potrivit articolului 43 alineatul 1 din această lege:

„Sunt scutite:

[...]

3) livrarea de către un producător agricol forfetar a produselor agricole provenite din activitatea sa agricolă și prestarea de servicii agricole de către un producător agricol forfetar;

[...]”

9 Articolul 96 din legea menționată prevede:

„1. Entitățile menționate la articolul 15 sunt obligate să depună o declarație de înregistrare la directorul administrației fiscale înainte de data desfășurării primei activități menționate la articolul 5, sub rezerva alineatului 3.

2. În cazul persoanelor fizice menționate la articolul 15 alineatele 4 și 5, declarația de înregistrare nu poate fi completată decât de una dintre persoanele în numele cărora vor fi emise facturile de cumpărare de bunuri și servicii și care emit facturi de vânzare de produse agricole.

[...]”

Litigiul principal și întrebările preliminare

10 La 31 decembrie 2010, W.G., care exploata, în două dintre cele șase adposturi pentru păsări ale unei exploatare agricole deținute în comun cu soțul său, o fermă de creștere a puilor de carne, a depus declarația de înregistrare în scopuri de TVA prevăzută la articolul 96 din Legea

privind TVA-ul, renun?ând astfel la statutul de produc?tor agricol forfetar pe care îl de?inea pân? la acel moment. În schimb, so?ul lui W.G., care exploata de asemenea, în celelalte patru ad?posturi pentru p?s?ri ale acestei exploata?ii, sub statutul de produc?tor agricol forfetar, o ferm? de cre?tere a puilor de carne, nu a efectuat un astfel de demers.

11 La 29 august 2016, W.G. a depus cereri de regularizare a TVA-ului, solicitând constatarea unui excedent de TVA plătit pentru lunile februarie, aprilie, iunie, august, octombrie ?i noiembrie 2011.

12 Prin decizia din 26 octombrie 2016, directorul administra?iei fiscale competent a refuzat s? admit? această cerere. Refuzul respectiv a fost confirmat printr-o decizie a directorului Camerei fiscale din L. competent din 28 februarie 2017. Această din urmă autoritate a considerat c?, din moment ce W.G. depusese declara?ia de înregistrare ?i îi era aplicat regimul normal de TVA, aceasta avea statutul de persoan? impozabil? în scopuri de TVA pentru desf??urarea activit??ii sale agricole în cadrul exploata?iei agricole care face parte din proprietatea comun? a so?ilor. Prin urmare, depunerea de către W.G. a declara?iei de înregistrare producea de asemenea efecte fa?? de so?ul său, întrucât acesta din urmă ?i?a pierdut, în acest fel, statutul de produc?tor agricol forfetar.

13 Ac?iunea introdus? de W.G. împotriva acestei din urmă decizii la Wojewódzki S?d Administracyjny w L. (Tribunalul Administrativ al Voievodatului L., Polonia) a fost respins? prin hot?rârea din 17 august 2017. Astfel, această instan?? a statuat c?, în cazul în care, în cadrul unei exploata?ii agricole comune, so?ii care au adoptat regimul matrimonial al comunit??ii legale de bunuri desf??oar? o activitate agricol? de aceea?i natur?, numai unul dintre so?i poate fi persoan? impozabil? în scopuri de TVA. Împrejurarea c?, în spe??, W.G. ?i so?ul său exploatau ad?posturi de p?s?ri diferite în cadrul exploata?iei agricole ar fi lipsit? de relevan?? în această privin??.

14 W.G. a formulat recurs la Naczelny S?d Administracyjny (Curtea Administrativ? Suprem?, Polonia), instan?a de trimitere.

15 Această instan?? arat? c? întrebarea adresat? este dac? este posibil ca, în cadrul exploata?iei agricole comune a unui cuplu c?s?torit, unul dintre so?i s? fie supus regimului normal de TVA, iar cel?lalt s? beneficieze de regimul forfetar al produc?torilor agricoli sau dac? renun?area la regimul forfetar de către unul dintre so?i produce în mod necesar efecte pentru cel?lalt.

16 Potrivit instan?ei men?ionate, din cuprinsul articolului 15 alineatele 1 ?i 2 din Legea privind TVA-ul, precum ?i din cel al articolului 9 din Directiva TVA reiese c? calificarea unei entit??i ca fiind „persoan? impozabil?” presupune ca aceasta s? desf??oare o activitate economic? în mod independent. Astfel, aceste dispozi?ii, luate separat, nu s?ar opune activit??ii a două persoane impozabile distincte în cadrul aceleia?i exploata?ii agricole, în m?sură în care î?i desf??oar? activitatea în mod independent.

17 Cu toate acestea, instan?a de trimitere precizeaz? c?, în cazul persoanelor fizice vizate la articolul 15 alineatele 4 ?i 5 din Legea privind TVA-ul, articolul 96 din această lege prevede c? declara?ia de înregistrare nu poate fi completat? decât de una dintre persoanele în numele căroră vor fi emise facturile de cump?rare de bunuri ?i de servicii ?i care vor emite facturile de vânzare de produse agricole sau de prest?ri de servicii. Astfel cum a confirmat jurispruden?a na?ional?, din aceste dispozi?ii ar rezulta c? numai persoana care a depus declara?ia de înregistrare poate avea calitatea de persoan? impozabil? ?i c?, prin urmare, nu este admis? cumularea a două persoane impozabile în cadrul aceleia?i exploata?ii agricole.

18 Această instan?? consider? c? nicio dispozi?ie din Directiva TVA nu permite în mod expres

introducerea unui astfel de regim, care s? conduc? la acordarea unui tratament special exploata?iilor agricole. Cu toate acestea, regimul men?ionat ar permite s? se previn? apari?ia unor abuzuri constând în divizarea unei exploata?ii agricole în mai multe entit??i ?i s? se pun? în aplicare obiective vizate de regimul forfetar al produc?torilor agricoli, precum simplificarea procedurilor administrative pentru agricultori.

19 Instan?a men?ionat? ridic? în plus problema pertinen?ei faptului c? W.G. ?i so?ul s?u aveau conturi bancare distincte pentru fermele exploatate ?i c? gestionau în mod separat resursele destinate fermei. Astfel, fermele de cre?tere a p?s?rilor ar fi distincte din punct de vedere economic, financiar ?i organiza?ional, fiecare ferm? func?ionând ca o întreprindere independent?.

20 Prin urmare, întrucât are îndoieli cu privire la conformitatea cu Directiva TVA a regimului prev?zut la articolul 15 alineatele 4 ?i 5 din Legea privind TVA-ul, Naczelny S?d Administracyjny (Curtea Administrativ? Suprem?) a hot?rât s? suspende judecarea cauzei ?i s? adreseze Cur?ii urm?toarele întreb?ri:

„1) Dispozi?iile Directivei [TVA], în special articolele 9, 295 ?i 296, trebuie interpretate în sensul c? se opun practicii na?ionale stabilite în temeiul articolului 15 alineatele 4 ?i 5 din [Legea privind TVA-ul], care exclude posibilitatea consider?rii ca persoane impozabile distincte în scopuri de TVA a so?ilor care desf??oar? o activitate agricol? în cadrul unei exploata?ii agricole, cu folosirea patrimoniului care constituie comunitatea lor de bunuri?

2) În vederea r?spunsului la prima întrebare este relevant faptul c?, potrivit practicii na?ionale, alegerea de c?tre unul dintre so?i a impozit?rii activit??ii sale conform regimului normal de TVA determin? pierderea de c?tre cel?lalt so? a statutului de produc?tor agricol forfetar?

3) În vederea r?spunsului la prima întrebare este relevant faptul c? este posibil? o distinc?ie clar? între bunurile pe care fiecare so? le folose?te în mod independent ?i autonom în scopul activit??ii sale economice?”

Cu privire la întreb?rile preliminare

21 Prin intermediul întreb?rilor formulate, care trebuie analizate împreun?, instan?a de trimitere solicit? în esen?? s? se stabileasc? dac? articolele 9, 295 ?i 296 din Directiva TVA trebuie interpretate în sensul c? se opun practicii unui stat membru care exclude posibilitatea ca so?ii care desf??oar? o activitate agricol? în cadrul aceleia?i exploata?ii utilizând bunuri care fac parte din comunitatea legal? s? poat? fi considera?i persoane impozabile distincte în scopuri de TVA, inclusiv în cazul în care este posibil s? se disocieze bunurile pe care fiecare dintre so?i le utilizeaz? pentru propria sa activitate, cu consecin?a c?, în temeiul acestei practici, în împrejur?ri în care so?ii desf??oar? o activitate agricol? sub regimul forfetar al produc?torilor agricoli, alegerea unuia dintre so?i de a??i desf??ura activitatea sub regimul normal de TVA determin? pierderea de c?tre cel?lalt so? a statutului de produc?tor agricol forfetar.

22 Pentru a r?spunde la aceast? întrebare, trebuie amintit c?, în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) primul paragraf din Directiva TVA, „persoan? impozabil?” înseamn? orice persoan? care, în mod independent, desf??oar? în orice loc orice activitate economic?, indiferent de scopul sau de rezultatele activit??ii respective.

23 În aceast? privin??, rezult? dintr-o jurispruden?? constant? c? articolul 9 din Directiva TVA stabile?te un domeniu de aplicare foarte larg pentru TVA (Hot?rârea din 21 aprilie 2005, HE, C?25/03, EU:C:2005:241, punctul 40, precum ?i Hot?rârea din 13 iunie 2018, Polfarmex, C?421/17, EU:C:2018:432, punctul 39 ?i jurispruden?a citat?). O activitate este, ca regul?

general?, calificat? drept „economic?” atunci când prezint? caracter permanent ?i este efectuat? în schimbul unei remunera?ii primite de autorul opera?iunii (Hot?rârea din 13 iunie 2018, Polfarmex, C?421/17, EU:C:2018:432, punctul 38 ?i jurispruden?a citat?). Pe de alt? parte, pentru a constata independen?a în desf??urarea unei activit??i economice, este necesar s? se controleze dac? persoana în cauz? î?i desf??oar? activit??ile în numele ?i pe seama sa, precum ?i pe proprie r?spundere, precum ?i dac? suport? riscul economic legat de desf??urarea acestor activit??i (Hot?rârea din 12 octombrie 2016, Nigl ?i al?ii, C?340/15, EU:C:2016:764, punctul 28, precum ?i jurispruden?a citat?). În cele din urm?, statutul de persoan? impozabil? trebuie s? fie evaluat exclusiv pe baza criteriilor prev?zute la articolul 9 (a se vedea în acest sens Hot?rârea din 21 aprilie 2005, HE, C?25/03, EU:C:2005:241, punctul 41).

24 Din jurispruden?a amintit? la punctul precedent rezult? c? o persoan? care desf??oar? o activitate agricol? în cadrul unei exploata?ii pe care o de?ine împreun? cu so?ul s?u în cadrul regimului matrimonial al comunit??ii legale are calitatea de persoan? impozabil?, în sensul articolului 9 alineatul (1) din Directiva TVA, atunci când aceast? activitate este desf??urat? în mod independent, dac? persoana în cauz? ac?ioneaz? în nume propriu, pe seama sa ?i pe proprie r?spundere, suportând singur? riscul economic legat de desf??urarea activit??ii sale.

25 Poate constitui un indiciu relevant în acest sens faptul c? so?ii gestioneaz? separat resursele destinate fermelor exploatare, acestea din urm? fiind distincte din punct de vedere economic, financiar ?i organiza?ional. În schimb, este lipsit? de relevan?? simpla împrejurare c? ace?ti so?i î?i desf??oar? activit??ile în cadrul aceleia?i exploata?ii agricole pe care o de?in în cadrul regimului matrimonial al comunit??ii legale.

26 Concluzia dedus? la punctul 24 din prezenta hot?râre nu este repus? în discu?ie de articolele 295 ?i 296 din Directiva TVA, care fac parte din dispozi?iile acestei directive referitoare la regimul comun forfetar al produc?torilor agricoli.

27 În aceast? privin??, trebuie amintit c?, în timp ce articolul 295 alineatul (1) din directiva men?ionat? define?te no?iuni relevante în vederea aplic?rii regimului respectiv, articolul 296 din directiva amintit? prevede, la alineatul (1), c?, în cazul în care aplicarea regimului normal de TVA produc?torilor agricoli întâmpin? dificult??i, statele membre pot aplica produc?torilor agricoli un regim forfetar având scopul de a compensa TVA?ul aplicat achizi?iilor de bunuri ?i prest?rilor de servicii efectuate de produc?torii agricoli forfetari ?i adaug?, la alineatul (2), c? fiecare stat membru poate exclude de la regimul forfetar anumite categorii de produc?tori agricoli, precum ?i produc?tori agricoli pentru care aplicarea regimului normal de TVA nu întâmpin? dificult??i administrative.

28 Or, din aceste dispozi?ii nu se poate deduce c? un stat membru poate restrânge, în cazul unei activit??i desf??urate în cadrul unei exploata?ii agricole, posibilitatea unei persoane de a se înregistra ca persoan? impozabil? în scopuri de TVA pentru simplul motiv c? so?ul s?u utilizeaz? aceea?i exploata?ie pentru propriile activit??i supuse TVA?ului.

29 Prin urmare, nu este, în principiu, compatibil? cu Directiva TVA o practic? a unui stat membru care exclude posibilitatea ca so?ii care desf??oar? o activitate agricol? în cadrul aceleia?i exploata?ii, prin utilizarea de bunuri care fac parte din comunitatea legal?, s? poat? fi considera?i persoane impozabile distincte în scopuri de TVA.

30 Cu toate acestea, particularitatea cauzei principale const? în faptul c? unul dintre so?i î?i desf??oar? activitatea sub regimul normal de TVA, în timp ce cel?lalt so? inten?ioneaz? s? r?mân? sub regimul forfetar al produc?torilor agricoli. Prin urmare, este necesar s? se examineze dac? un stat membru poate, pentru a evita existen?a concomitent? a dou? statute diferite ale unor so?i, s? prevad? c? renun?area, de c?tre unul dintre so?i, la regimul forfetar al produc?torilor

agricoli are ca efect pierderea de c?tre cel?lalt so? a statutului s?u de produc?tor agricol forfetar.

31 Instan?a de trimitere precizeaz? c? practica în discu?ie în litigiul principal urm?re?te prevenirea abuzurilor care pot fi legate de divizarea unei exploata?ii agricole în mai multe entit?i în scopul ca unul dintre so?i s? beneficieze de regimul forfetar al produc?torilor agricoli, în timp ce, în cadrul regimului normal de TVA, cel?lalt are dreptul la deducerea taxei achitate în amonte.

32 În aceast? privin??, trebuie ar?tat c? combaterea fraudei, a evaziunii fiscale ?i a eventualelor abuzuri este un obiectiv recunoscut ?i încurajat de Directiva TVA [Hot?rârea din 4 iunie 2020, C.F. (Control fiscal), C?430/19, EU:C:2020:429, punctul 42 ?i jurispruden?a citat?]. Cu toate acestea, în m?sura în care, în cazul înregistr?rii unuia dintre so?i potrivit regimului normal de TVA, practica în discu?ie în litigiul principal are întotdeauna drept consecin?? pierderea de c?tre cel?lalt so? a statutului de produc?tor agricol forfetar, ea echivaleaz?, în definitiv, cu o prezum?ie general? de fraud? care dep??e?te ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului constând în prevenirea fraudei (a se vedea prin analogie Hot?rârea din 11 iunie 2020, SCT, C?146/19, EU:C:2020:464, punctul 39 ?i jurispruden?a citat?, precum ?i Hot?rârea din 15 aprilie 2021, Finanzamt für Körperschaften Berlin, C?868/19, nepublicat?, EU:C:2021:285, punctul 63).

33 În consecin??, în împrejur?ri precum cele din litigiul principal, revine administra?iei fiscale competente sarcina de a examina dac?, ?inând seama de situa?ia concret?, pierderea statutului de produc?tor agricol forfetar al celui?lalt so? se dovede?te necesar? pentru a contracara riscurile de abuz ?i de fraud? care nu pot fi înl?turate prin prezentarea de c?tre so?i a unor elemente de prob? adecvate care s? demonstreze, printre altele, c? fiecare dintre ei î?i desf??oar? activitatea în mod independent.

34 Trebuie ad?ugat, astfel cum s?a amintit la punctul 27 din prezenta hot?râre, c? articolul 296 din Directiva TVA prevede, la alineatul (1), c?, în cazul în care aplicarea regimului normal de TVA produc?torilor agricoli întâmpin? dificult??i, statele membre „pot aplica” produc?torilor agricoli un regim forfetar ?i precizeaz?, la alineatul (2), c? fiecare stat membru „poate exclude” de la regimul forfetar, printre al?ii, produc?torii agricoli pentru care aplicarea regimului normal de TVA nu întâmpin? dificult??i administrative.

35 Pe de alt? parte, Curtea a statuat c? regimul comun forfetar pentru produc?torii agricoli este un regim derogatoriu, care constituie o excep?ie de la regimul normal de TVA ?i care nu trebuie, prin urmare, s? fie aplicat decât în m?sura necesar? pentru a??i atinge obiectivul. Printre cele dou? obiective ale acestui regim se num?r? cel legat de imperativul de simplificare, care trebuie s? fie conciliat cu cel de compensare a sarcinii TVA?ului suportat în amonte de produc?torii agricoli (Hot?rârea din 12 octombrie 2016, Nigl ?i al?ii, C?340/15, EU:C:2016:764, punctele 37 ?i 38, precum ?i jurispruden?a citat?).

36 Prin urmare, în cazul în care examinarea unei situa?ii concrete precum cea în discu?ie în litigiul principal arat? c? desf??urarea de c?tre so?i a unei activit??i agricole în cadrul aceleia?i exploata?ii ?i cu utilizarea bunurilor care fac parte din comunitatea legal?, în mod independent ?i fiecare în cadrul regimului normal de TVA, nu prezint? dificult??i administrative comparativ cu situa?ia în care unul dintre ei ar fi plasat sub acest regim normal, iar cel?lalt sub regimul forfetar, statul membru în cauz? poate decide în mod valabil c? renun?area, de c?tre unul dintre so?i, la un alt regim forfetar are ca efect pierderea de c?tre cel?lalt so? a statutului s?u de produc?tor agricol forfetar.

37 Având în vedere ansamblul considera?iilor care preced?, trebuie s? se r?spund? la întreb?rile adresate c? articolele 9, 295 ?i 296 din Directiva TVA trebuie interpretate în sensul c?:

— se opun practicii unui stat membru care exclude posibilitatea ca so?ii care desf??oar? o

activitate agricol? în cadrul aceleia?i exploata?ii, utilizând bunuri care fac parte din comunitatea legal?, s? poat? fi considera?i persoane impozabile distincte în scopuri de TVA, în cazul în care fiecare so? desf??oar? o activitate economic? în mod independent;

– c? nu se opun ca, în împrejur?ri în care so?ii desf??oar? o activitate agricol? sub regimul forfetar al produc?torilor agricoli, alegerea de c?tre unul dintre so?i a impozit?rii activit??ii sale conform regimului normal de TVA s? determine pierderea de c?tre cel?lalt so? a statutului de produc?tor agricol forfetar, atunci când, dup? examinarea situa?iei concrete, acest lucru se dovede?te necesar pentru a contracara riscurile de abuz ?i de fraud? care nu pot fi înl?turate prin prezentarea, de c?tre so?i, a unor elemente de prob? adecvate sau atunci când desf??urarea de c?tre so?i a acestei activit??i în mod independent ?i fiecare în cadrul regimului normal de TVA nu prezint? dificult??i administrative comparativ cu situa?ia existen?ei concomitente a dou? statute diferite ale so?ilor respectivi.

Cu privire la cheltuielile de judecat?

38 Întrucât, în privin?a p?r?ilor din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instan?a de trimitere, este de competen?a acesteia s? se pronun?e cu privire la cheltuielile de judecat?. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observa?ii Cur?ii, altele decât cele ale p?r?ilor men?ionate, nu pot face obiectul unei ramburs?ri.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a ?asea) declar?:

Articolele 9, 295 ?i 296 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea ad?ugat? trebuie interpretate în sensul c?:

– se opun practicii unui stat membru care exclude posibilitatea ca so?ii care desf??oar? o activitate agricol? în cadrul aceleia?i exploata?ii utilizând bunuri care fac parte din comunitatea legal? s? poat? fi considera?i persoane impozabile distincte în scopuri de TVA, în cazul în care fiecare so? desf??oar? o activitate economic? în mod independent;

– c? nu se opun ca, în împrejur?ri în care so?ii desf??oar? o activitate agricol? sub regimul forfetar al produc?torilor agricoli, alegerea de c?tre unul dintre so?i a impozit?rii activit??ii sale conform regimului normal de TVA s? determine pierderea de c?tre cel?lalt so? a statutului de produc?tor agricol forfetar, atunci când, dup? examinarea situa?iei concrete, acest lucru se dovede?te necesar pentru a contracara riscurile de abuz ?i de fraud? care nu pot fi înl?turate prin prezentarea, de c?tre so?i, a unor elemente de prob? adecvate sau atunci când desf??urarea de c?tre so?i a acestei activit??i în mod independent ?i fiecare în cadrul regimului normal de TVA nu prezint? dificult??i administrative comparativ cu situa?ia existen?ei concomitente a dou? statute diferite ale so?ilor respectivi.

Semn?turi

* Limba de procedur?: polona.